

Arrest

nr. 264 468 van 29 november 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 14 juli 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij, I. S., zijnde de echtgenoot van tweede verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij integraal over daar eerste verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenote.

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij, E. P., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op (...) in Kaspi. Sedert 1992 tot uw vertrek uit Georgië woonde u in Tbilisi. U bent in 1995 gedoopt tot getuige van Jehova. U bent gehuwd met I. S. (...) (O.V. (...)), eveneens een getuige van Jehova, in 2012. U heeft geen kinderen. U heeft verschillende beroepsactiviteiten gehad: winkeltje in kantoorartikelen, het maken van handgemaakte juwelen, het maken van kledij, het werken voor een modehuis, een eigen naaiatelier en een winkel voor cosmetica en hygiënezaken.

Omwille van uw geloof als getuige van Jehova heeft u verschillende problemen meegemaakt. U bent 26 jaar geleden uit het huis van de nonkel van uw vader gezet omwille van uw geloof. U bent twee maal het slachtoffer geworden van priester B. (...) en zijn volgelingen die het speciaal gemunt hadden op getuigen van Jehova. Een eerste keer eind jaren '90 werd de bus waar u op zat, samen met andere getuigen van Jehova, aangevallen door volgelingen van priester B. (...). De bus kon echter gered worden door de chauffeur. Bij een tweede aanval begin jaren 2000 kon u de volgelingen van priester B. (...) niet ontkomen en u kreeg een kruis vol met nagels in uw enkel en liep een blessure op. Toen u later bij iemand thuis ging voor studieles heeft een buurvrouw zich verbaal agressief gedragen en een andere keer haar waakhond losgelaten zodat niemand nog uit de binnenkoer, waarop de woning waar u was uitkwam, weg kon. Toen u het tweede jaar volgde van uw opleiding ontwerp en design is uw docente te weten gekomen dat u getuige van Jehova bent. De docente was volgeling van priester B. (...) en maakte u daarna belachelijk voor de medestudenten, ze beschuldigde u ervan uw ontwerpen niet zelf te maken en ze scheurde een ontwerp voor uw neus. U was genoodzaakt te stoppen. U heeft later ook uw ontslag gekregen bij het modehuis waar u al 7 maanden werkte toen de werkgever te weten kwam dat u getuige van Jehova was. In 2013 of 2014, toen u uw eigen naaiatelier had, werd u door een vrouw aangevallen met een mes, eveneens omdat u getuige van Jehova bent. U bent daarom uiteindelijk gestopt met werken in uw naaiatelier. Toen u een cosmeticawinkel had in het district waar u woonde, vanaf 2015, werden de ruiten van uw winkel ingeslagen door een jongen uit het district. Toen u in verschillende steden winkels zocht die bereid waren om cosmeticaproducten die u invoerde te verkopen had u er wel gevonden. Die klanten werden echter negatief opgezet ten opzichte van u omdat u getuige van Jehova bent. Daardoor wilden ze niet langer met u werken en werd de samenwerking gestopt. U moest ook van pand veranderen want de eigenaar van het pand vroeg u zonder reden om het pand te verlaten. In december 2018 werd ook de voorruit van uw auto beschadigd omdat u getuige van Jehova bent. U bent ook naar de politie van de belastingen geweest om gelden te kunnen recupereren die uw voormalige klanten niet hadden betaald toen u uw cosmeticawinkel had. De politie van de belastingen liet echter weten dat, als ze u zouden helpen, ze een grondige inspectie zouden doen van de boeken van uw cosmeticawinkel. U vreesde daardoor onterecht in de problemen te zullen komen. U bent daarnaast slachtoffer van dagelijkse pesterijen en wordt uitgelachen.

Uw man heeft eveneens omwille van zijn geloof als getuige van Jehova problemen meegemaakt. Een winkeltje die uw man had in het dorp Kaspi werd omwille van zijn geloofsovertuiging weinig bezocht. Ongeveer in 2001 werd uw man in elkaar geslagen omdat hij getuige van Jehova is en hij hield daar een gekneusde kaak aan over. Op dat moment werd hij ook met de dood bedreigd. Uw man werd heel vaak niet aangenomen door werkgevers omwille van zijn geloof en werd 7 tot 8 keer ontslagen wanneer de werkgever te weten kwam dat hij getuige van Jehova is. Toen uw man zijn zaak had als begrafenisondernemer, ongeveer een jaar voor jullie vertrokken uit Georgië, werden bestellingen geannuleerd door klanten omdat zijn concurrenten de klanten vertelden dat hij een getuige van Jehova was. Uw man had ook een conflict met een andere begrafenisondernemer dat weliswaar beperkt bleef tot een verbaal conflict. Daarnaast was uw man het slachtoffer van pesterijen en werden de standjes waar hij publiciteit maakte omvergeduwd en werd hij ook zelf geduwd en werd aan hem getrokken. Uw man was bij de standjes eveneens slachtoffer van bedreigingen en verbale agressie.

Omwille van al de problemen die u en uw echtgenoot hadden zijn jullie op 29 december 2018 uit Georgië vertrokken. Via Frankrijk, Malta, Italië en Oostenrijk kwamen u en uw echtgenoot eind januari 2019 in Ierland terecht waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden dat werd geweigerd. Begin december 2019 reisden jullie via Oekraïne en Polen naar Malta. Zeven maanden later, ongeveer in juli 2020, reisden u en uw echtgenoot naar België.

U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 4 augustus 2020.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw paspoort (origineel), het paspoort van uw man (origineel) en uw huwelijksakte (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest opnieuw uw leven te moeten beginnen bij een terugkeer naar Georgië. Omdat uw leven zo slecht was in Georgië wil u absoluut niet terugkeren. Uw man verklaarde dat het niet zou verbeteren bij een terugkeer naar Georgië en vreest ook om het leven te worden gebracht.

Bij KB van 14 december 2020 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan bepaalde elementen van uw asielrelaas en dat van uw man. Andere elementen van uw asielrelaas en dat van uw man zijn onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet te worden beschouwd. Bovendien hebben u en uw man niet aannemelijk gemaakt dat jullie alle redelijke van jullie te verwachten mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput.

Ten eerste brengt u feiten naar voor die niet geloofwaardig zijn.

U verklaarde dat u twee maal het slachtoffer bent geworden van een aanval van de volgelingen van priester B. (...) die het speciaal gemunt hadden op getuigen van Jehova. Een eerste keer, eind jaren '90, toen u in een bus zat, kon u gered worden door de chauffeur. Bij een tweede aanval, begin jaren 2000, kreeg u een kruis vol met nagels in uw enkel en liep een blessure op (CGVS, P. (...), 16.06.2021, p. 7). In 2013 of 2014, toen u uw eigen naaiatelier had, werd u door een vrouw aangevallen met een mes. Het is bijzonder opmerkelijk dat u deze feiten, de meest ernstige feiten van de feiten die u heeft aangehaald voor het CGVS, niet heeft vermeld voor de DVZ (zie DVZ-verklaring). Bovendien heeft u deze feiten ook niet weergegeven bij uw verzoek om internationale bescherming in Ierland (zie dossier van Ierland in het administratief dossier). U geeft zelf ook toe dat u de aanvallen van de volgelingen van B. (...) en de aanval met het mes door een vrouw niet heeft vermeld voor de DVZ en bij de Ierse asielautoriteiten (CGVS, P. (...), 16.06.2021, p. 16). Deze vaststellingen doen het CGVS heel ernstig twifelen aan de geloofwaardigheid van deze verklaarde feiten. Indien de weergegeven feiten zich ook werkelijk zouden hebben voorgedaan zou u deze ook bij DVZ en voor de Ierse asielautoriteiten hebben vermeld gezien het om de meest ernstige feiten gaat van al de feiten en problemen die u heeft opgesomd. Uw beweringen dat u niet voorbereid was en u alleen uw problemen voor het DVZ zo kort mogelijk kon toelichten zijn niet overtuigend. Ook uw verklaringen dat u mentaal niet voorbereid was in Ierland en u veel vergeet als u emotioneel bent (CGVS, P. (...), 16.06.2021, p. 16) zijn evenmin een afdoende verklaring. Het CGVS heeft aldus een sterk vermoeden dat u de aanvallen van de volgelingen van B. (...) en de aanval met het mes door een vrouw aan uw verklaringen bij de DVZ en voor de asielautoriteiten in Ierland heeft toegevoegd om de gebeurtenissen in Georgië voor het CGVS ernstiger voor te stellen dan in werkelijkheid het geval was. Uw poging uw asielrelaas aan te dikken tast niet enkel de geloofwaardigheid van de hierboven vermelde feiten aan maar ook uw algemene geloofwaardigheid komt hiermee in het gedrang. Ook de verklaringen van uw man dat hij, ongeveer in 2001, in elkaar werd geslagen omdat hij getuige van Jehova was, waarbij hij een gekneusde kaak opliep en daarbij ook met de dood werd bedreigd (CGVS, S. (...), 16.06.2021, p. 8-10 en p. 15-16) zijn niet geloofwaardig. Uw man vermeldde deze feiten, de meeste ernstige van de feiten die hij heeft naar voor gebracht bij het CGVS, immers niet voor de DVZ. Indien de weergegeven feiten zich ook werkelijk zouden hebben voorgedaan zou uw man deze ook bij DVZ hebben vermeld gezien het om de meest ernstige feiten gaat. Deze vaststellingen over het asielrelaas van uw man tasten niet enkel de geloofwaardigheid van de hierboven vermelde feiten aan maar ook de algemene geloofwaardigheid van uw man komt hiermee in het gedrang.

Ten tweede zijn de overige feiten die door u en uw man werden aangehaald onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

Bij het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming heeft het Commissariaat-generaal kennis genomen van en houdt rekening met de huidige situatie van getuigen van Jehova (zie COI Focus. Georgië, Algemene situatie van 24 november 2020, p. 29-31). Uit lezing van die informatie blijkt dat de getuigen van Jehova in Georgië gemarginaliseerd zijn en het behoren tot deze gemeenschap kan leiden tot problemen, voornamelijk met medeburgers. Bijgevolg werd uw verzoek om internationale bescherming met de nodige omzichtigheid onderzocht. Uit de informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter niet dat het behoren tot de getuigen van Jehova per definitie

vervolging met zich meebrengt. Er kan niet a priori worden aangenomen dat iedere getuige van Jehova in Georgië een aanzienlijk risico loopt om slachtoffer te worden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het loutere feit aanhanger te zijn van deze religie is dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij u ertoe gehouden bent uw vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Zo verklaarde u uit het huis van de nonkel van uw vader gezet te zijn geweest omwille van uw geloof. Toen u bij iemand thuis ging voor studieer heeft de buurvrouw zich verbaal agressief gedragen en een andere keer haar waakhond losgelaten waardoor u tijdelijk moeilijk weg kon. Uw docente tijdens uw opleiding ontwerp en design maakte u belachelijk voor de medestudenten, ze beschuldigde u ervan uw ontwerpen niet zelf te maken en ze scheurde een ontwerp voor uw neus. U heeft ook uw ontslag gekregen bij het modehuis waar werkte toen de werkgever te weten kwam dat u getuige van Jehova was. De ruiten van uw winkel werden ingeslagen. Toen u cosmetica producten invoerde om te verkopen via andere winkels werden die klanten negatief opgezet ten opzichte van u waardoor ze niet langer met u wilden werken. U moest ook van pand veranderen omdat de eigenaar van het pand u vroeg om het pand te verlaten. Ook de voorruit van uw auto werd beschadigd. U beweerde ook het slachtoffer van dagelijkse pesterijen te zijn en u werd uitgelachen omwille van uw geloof (CGVS, P. (...), 16.06.2021, p. 7-9). Uw man verklaarde een winkeltje te hebben gehad dat omwille van zijn geloofsovertuiging weinig bezocht. Uw man werd heel vaak niet aangenomen door werkgevers omwille van zijn geloof en werd 7 tot 8 keer ontslagen wanneer de werkgever te weten kwam dat hij getuige van Jehova is. Toen uw man zijn zaak had als begrafenisondernemer werden bestellingen geannuleerd door klanten omdat zijn concurrenten de klanten vertelden dat hij een getuige van Jehova was. Uw man had ook een conflict met een andere begrafenisondernemer. Daarnaast was uw man het slachtoffer van pesterijen en werden de standjes waar hij publiciteit maakte omvergeduwd en werd hij ook soms zelf geduwd en werd aan hem getrokken. Uw man was bij de standjes eveneens slachtoffer van bedreigingen en verbale agressie (CGVS, S. (...), 16.06.2021, p. 8-10). Hoewel deze aangehaalde feiten van discriminatie en fysiek en verbaal geweld elk op zich bijzonder verwerpelijk en betreuenswaardig zijn moet echter ook worden opgemerkt dat die feiten zich hebben afgespeeld over een lange periode van ongeveer 26 jaar (CGVS, P. (...), 16.06.2021, p. 7). En bovendien, hoewel het CGVS zoals hoger aangegeven niet ontkent dat er in Georgië discriminatie en intolerantie tegenover getuigen van Jehova mogelijk is, dient erop gewezen dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging of ernstige schade in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet inhouden. Om tot dergelijke vervolging of ernstige schade te leiden, moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De in casu ingeroepen discriminatie en fysiek en verbaal geweld is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met voormelde vervolging of ernstige schade. Het CGVS merkt ook op dat u en uw man, ondanks de feiten van discriminatie en intolerantie omwille van uw godsdienst, steeds in Georgië zijn gebleven. Het is pas na meer dan 20 jaar na het eerste aangehaalde feit van discriminatie of intolerantie dat jullie besloten hebben om Georgië te verlaten. We mogen redelijkerwijze verwachten dat indien de ingeroepen feiten wel zwaarwichtig zouden zijn geweest u en uw man Georgië eerder zouden hebben verlaten en ook eerder internationale bescherming zouden hebben gezocht.

Ten derde hebben u en uw man niet aannemelijk gemaakt dat jullie alle redelijke van jullie te verwachten mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput.

Zo verklaarde uw man nooit een klacht te hebben ingediend bij de politie tegen de feiten van discriminatie en geweld omwille van jullie geloofsovertuiging. Dat zou geen zin hebben gehad en er zouden gelijkaardige feiten zijn geweest waarbij de politie niets heeft ondernomen (CGVS, S. (...), 16.06.2021, p. 18-19). U verklaarde zelf eveneens nooit een officiële klacht bij de politie te hebben ingediend omwille van religieuze vervolgingen. U verklaarde dat er onvoldoende bewijzen zouden zijn geweest en het niets zou uithalen.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt echter dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken.

Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming

geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Het CGVS erkent evenwel dat er hiaten zijn in de bescherming die wordt geboden in Georgië ten opzicht van getuigen van Jehova. Het CGVS erkent ook dat onderzoeken naar feiten van discriminatie en geweld tegen getuigen van Jehova in veel situaties te wensen overlaat (zie documenten in het administratief dossier). Dit neemt echter niet weg dat wanneer er problemen zijn geweest omwille van uw geloofsovertuiging er in de eerste plaats mag verwacht worden dat u beroep doet of minstens probeert te doen op nationale bescherming, ook al is die niet altijd verzekerd. U verklaarde immers zelf dat priester B. (...) en zijn aanhangers zijn vervolgd geweest. U verklaarde ook dat de politie in verschillende situaties bemiddelde en mensen daar rustig van werden en boetes werden uitgeschreven voor aanvallers (CGVS, P. (...), 16.06.2021, p. 13-15). Ook uw man verklaarde dat er een getuige van Jehova klacht heeft ingediend bij de politie nadat hij thuis werd aangevallen en de zaak werd gewonnen (CGVS, S. (...), 16.06.2021, p. 19). Bovendien is het zo dat de kwaliteit van het onderzoek naar misdaden op grond van religie en de houding van politieagenten tegenover slachtoffers verbeterd is dankzij inspanningen van het mensenrechtendepartement van het ministerie van Binnenlandse Zaken in Georgië (zie documenten in het administratief dossier). We merken ook op dat u wel degelijk verklaarde naar de politie van de belastingen te zijn geweest om gelden te kunnen recupereren die uw voormalige klanten niet hadden betaald toen u uw cosmeticawinkel had. De politie van de belastingen zou echter laten weten hebben dat, als ze u zouden helpen ze een grondige inspectie zouden doen van de boekhoudkundige boeken van uw cosmeticawinkel (CGVS, P. (...), 16.06.2021, p. 9-11). U verklaarde daardoor te vrezen onterecht in de problemen te zullen komen. Deze verklaring is echter louter speculatief. Deze verklaring is een blote bewering en helemaal niet gefundeerd. Er valt moeilijk in te zien dat de autoriteiten niet bereid zouden zijn u te helpen als ze u zelf contacteerden (CGVS, P. (...), 16.06.2021, p. 9). U kan hoe dan ook niet aantonen dat de fiscale autoriteiten onwillige of onmachtig zouden zijn om u bij te staan.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort, het paspoort van uw man en uw huwelijksakte attesteren enkel uw identiteit die niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 3, 6 en 13 EVRM, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van "de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel" en van het proportionaliteitsbeginsel. Tevens menen zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig

inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2021 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Verzoekende partijen werpen op dat verwerende partij, omdat dat de termijn van 15 dagen zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet werd overschreden, geen versnelde procedure heeft gevoerd en ten onrechte besloot tot de kennelijke ongegrondheid van hun verzoek om internationale bescherming. Volgens verzoekende partijen mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, aldus geen versnelde procedure meer worden gevoerd en mag verwerende partij evenmin nog beslissen tot de kennelijke ongegrondheid van een verzoek om internationale bescherming.

Overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming volgens

een versnelde procedure behandelen indien de verzoeker, zoals *in casu*, afkomstig is uit een veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in dit geval, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing neemt *“inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen”*.

Verzoekende partijen leiden uit een samenlezen van de voormelde bepalingen ten onrechte af dat het gegeven dat de termijn van vijftien dagen werd overschreden tot gevolg zou hebben dat er niet (meer) mag worden vastgesteld dat zij van een veilig land afkomstig zijn, dat er geen versnelde procedure (meer) mag worden gevolgd en dat het verzoek om internationale bescherming niet (meer) kennelijk ongegrond mag worden bevonden. Nergens blijkt uit de voormelde bepalingen of uit enig ander wetsartikel immers dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek.

Te dezen kan bovendien worden verwezen naar hetgeen in de Memorie van Toelichting omtrent de voormelde bepalingen gesteld wordt. Vooreerst wordt hierin duidelijk aangegeven: *“Algemeen gezien verhindert het overschrijden van de termijn van 15 werkdagen niet dat de behandelingsprocedure wordt versneld”*. Hoe dan ook blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoekende partijen laten uitschijnen, bovendien uit de Memorie van Toelichting dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet werd behandeld volgens een versnelde procedure (artikel 57/6/1, § 1) er niet aan in de weg staat dat de commissaris-generaal *in fine* een verzoek toch als kennelijk ongegrond kan beschouwen. In dit kader blijkt overigens eveneens dat *“volgens de huidige stand van de wetgeving, het feit dat een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, geen enkel gevolg heeft op het verloop van de asielprocedure, en meer in het bijzonder op het niveau van het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, 112-113, 116)”*.

Dat artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zou zijn, kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen.

Gelet op het voorgaande, kunnen verzoekende partijen evenmin worden gevolgd waar zij stellen dat zij door de overschrijding van voormelde termijn van 15 werkdagen onterecht geconfronteerd worden met een strengere bewijslast en kortere termijnen en dat dit de rechten van verdediging en de artikelen 6 en 13 EVRM schendt.

2.2.5. Waar verzoekende partijen in verband met de motivering in de bestreden beslissingen dat zij geen elementen kenbaar hebben gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken erop wijzen dat eerste verzoekende partij bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud aangaf dat zij door een auto-ongeval geheugenproblemen heeft en ook fysieke problemen heeft die haar verhinderen lang te zitten, en dat tweede verzoekende partij veel heeft meegemaakt waardoor zij uitgeput en fragiel is, hetgeen haar capaciteiten om een coherent relaas te brengen aantast, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partijen dienaangaande geen enkel medisch en/of psychologisch attest hebben bijgebracht. Zij tonen dan ook niet aan dat zij omwille van fysieke en/of mentale problemen niet in staat zijn op een volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure en een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

2.2.6. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het verzoek om internationale bescherming van eerste verzoekende partij ten onrechte niet op zijn eigen merites werd beoordeeld nu zij zelf immers ook problemen kende omdat zij getuige van Jehova is, duidt de Raad erop dat gelet op de verbondenheid van het asielrelaas van verzoekende partijen – een koppel dat samen Georgië zou zijn ontvlucht door de problemen die zij kenden als getuigen van Jehova – de commissaris-generaal terecht verwees naar de beslissing die ten aanzien van tweede verzoekende partij werd genomen. Deze handelwijze betekent geenszins dat het verzoek van eerste verzoekende partij niet ernstig of niet individueel werd onderzocht. Immers dient te worden vastgesteld dat in de ten aanzien van de vrouw van eerste verzoekende partij

genomen beslissing, waarnaar verwerende partij verwijst in de ten aanzien van eerste verzoekende partij genomen beslissing, ook rekening gehouden werd met de aangehaalde eigen problemen van eerste verzoekende partij als getuige van Jehova.

2.2.7. Verder duidt de Raad erop dat in de bestreden beslissingen op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat de door verzoekende partijen aangehaalde problemen in Georgië niet geloofwaardig zijn dan wel onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Bovendien wordt er tevens op gewezen dat zij niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen er niet in slagen desbetreffende motieven, die steun vinden in het administratief dossier en omstandig zijn uitgewerkt in de bestreden beslissingen, in een ander daglicht te stellen.

2.2.8.1. Omtrent de vaststelling dat tweede verzoekende partij noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken noch bij haar verzoek in Ierland enig gewag maakte van de meest ernstige feiten van de feiten die zij aanhaalde voor het Commissariaat-generaal, namelijk de twee aanvallen van de volgelingen van priester B., respectievelijk eind jaren '90, toen zij in een bus zat en gered kon worden door de chauffeur, en begin jaren 2000, toen zij een kruis vol met nagels in haar enkel kreeg en een blessure opliep, en de aanval door een vrouw met een mes in 2013 of 2014, en dat ook eerste verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van het feit dat zij ongeveer in 2001 in elkaar werd geslagen omdat zij getuige van Jehova was, waarbij zij een gekneusde kaak opliep en daarbij ook met de dood werd bedreigd, geven verzoekende partijen aan dat hun onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken zeer kort was en dat hen gevraagd werd in algemene bewoordingen hun problematiek uit te leggen. Zij hielden het dan ook *“op problemen ingevolge het feit dat zij getuige van Jehova zijn”*. Daarnaast merken zij nog op dat deze feiten niet de directe aanleiding van hun vertrek vormden. Ook verwijzen zij naar de verklaringen van tweede verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud, waar zij aangaf waarom zij deze feiten niet vermeldde in Ierland.

2.2.8.2. De Raad onderstreept evenwel dat deze feiten de meest ernstige feiten zijn van al de feiten en problemen die verzoekende partijen hebben aangehaald. Derhalve kan redelijkerwijze van hen verwacht worden dat zij deze feiten zouden hebben aangehaald bij respectievelijk de Ierse asielinstanties en de Dienst Vreemdelingenzaken. Dat deze feiten niet hun directe vluchtaanleiding vormden, vormt geen afdoende verklaring voor het niet vermelden van deze feiten, nu zij immers zelf aangeven dat zij zich concentreerden *“op problemen ingevolge het feit dat zij getuige van Jehova zijn”*. Waar verzoekende partijen overigens verwijzen naar de verklaringen van tweede verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud, waar zij aangaf waarom zij deze feiten niet vermeldde in Ierland, wijst de Raad er evenwel op dat tweede verzoekende partij als uitleg gaf dat het gesprek in Ierland zich concentreerde op wat er zich in de afgelopen jaren had afgespeeld, doch vervolgens zelf diende te erkennen dat de aanval met het mes nog in de laatste jaren voor haar vertrek gebeurde (notities CGVS vrouw, p. 18). Deze uitleg biedt dan ook allermindst soelaas. De vaststelling dat verzoekende partijen geen enkel gewag maakten van deze meest ernstige feiten, noch in Ierland, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

2.2.9.1. Waar verwerende partij de overige feiten onvoldoende zwaarwichtig acht, benadrukken verzoekende partijen dat *“een herhaling van minder zwaarwichtige feiten eveneens het leven onmogelijk en ondraaglijk maakt, zeker indien de eigen autoriteiten daar niet tegen optreden en men riskeert blijvend slachtoffer te worden van dergelijke feiten”*. Verzoekende partijen wijzen tevens op de verklaringen van eerste verzoekende partij waaruit blijkt dat vrienden en bekenden gelijkaardige feiten overkwamen en de verklaringen van tweede verzoekende partij waaruit blijkt dat de situatie de laatste jaren steeds erger werd. Verzoekende partijen menen dat hun problemen door verwerende partij worden geminimaliseerd en wijzen erop dat de feiten *“absoluut niet geïsoleerd zijn, noch éénmalig”*. Zij benadrukken dat de situatie steeds erger werd en dat de herhaling van deze feiten finaal ondraaglijk werd. Ten slotte vrezen zij dat de situatie in de toekomst nog riskeert te verergeren gezien de steeds groter wordende religieuze onverdraagzaamheid.

2.2.9.2. De Raad wijst verzoekende partijen er evenwel op dat, om tot vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van 48/4 van de Vreemdelingenwet te leiden, de problemen die verzoekende partijen aanhalen, aanleiding dienen te geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin, hetgeen wil zeggen dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001,

nr. 93.571). De Raad is van oordeel dat, gelet op de door verwerende partij aangehaalde redenen, verwerende partij met recht kon vaststellen dat de problemen die verzoekende partijen hebben aangehaald niet ernstig genoeg zijn om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De Raad treedt verwerende partij bij in de motivering dat de *in casu* ingeroepen discriminatie en fysiek en verbaal geweld onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te worden met vervolging of ernstige schade. Tevens onderstreept de Raad in deze de pertinente vaststelling in de bestreden beslissingen dat de door verzoekende partijen aangehaalde incidenten zich hebben afgespeeld over een lange periode van ongeveer 26 jaar en dat zij, ondanks de feiten van discriminatie en intolerantie omwille van hun godsdienst, steeds in Georgië zijn gebleven. Indien de ingeroepen feiten wel dermate systematisch en ingrijpend waren dat hun fundamentele mensenrechten werden aangetast en hun leven er ondraaglijk werd, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij Georgië eerder zouden hebben verlaten en ook eerder internationale bescherming zouden hebben gezocht.

Waar verzoekende partijen nog vrezen dat de situatie in de toekomst riskeert te verergeren gezien de steeds groter wordende religieuze onverdraagzaamheid, duidt de Raad erop dat het de plicht is van de Raad om een actuele beoordeling te doen van de door verzoekende partijen aangehaalde vrees omwille het feit dat zij getuigen van Jehova zijn. De Raad benadrukt dat uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier omtrent de huidige situatie van getuigen van Jehova, meer bepaald de *“COI Focus”* betreffende *“Georgië, Algemene Situatie”* van 24 november 2020 (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 2), weliswaar blijkt dat de getuigen van Jehova in Georgië gemarginaliseerd zijn en dat het behoren tot deze gemeenschap kan leiden tot problemen, voornamelijk met medeburgers, doch niet blijkt dat het behoren tot de getuigen van Jehova per definitie vervolging met zich meebrengt. Er kan niet *a priori* worden aangenomen dat iedere getuige van Jehova in Georgië een aanzienlijk risico loopt om slachtoffer te worden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en het loutere feit aanhanger te zijn van deze religie is dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen brengen geen objectieve informatie aan waaruit blijkt dat deze informatie waarop het Commissariaat-generaal zich steunt niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De stelling dat de situatie in de toekomst riskeert te verergeren is louter hypothetisch en speculatief. Het komt verzoekende partijen dan ook toe om hun nood aan internationale bescherming *in concreto* aan te tonen en verzoekende partijen blijven desbetreffend in gebreke.

2.2.10.1. Betreffende de motivering in de bestreden beslissingen dat zij niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput, werpen verzoekende partijen op dat *“de CGVS de religieuze bezwaren in hoofde van verzoekers om klacht neer te leggen tegen hun belagers buiten beschouwing laat”*, dat *“verzoekers in de mogelijkheid dienen te zijn om klacht neer te leggen, quod non”* en dat *“zij eveneens een nuttig gevolg dienden te kunnen verwachten, quod non”*. Verzoekende partijen merken op dat verwerende partij zelf toegeeft dat de bescherming vanwege de autoriteiten te wensen overlaat, waardoor hen niet verweten kan worden geen klacht te hebben neergelegd, temeer nu deze zonder gevolg bleef in gelijkaardige gevallen waarvan zij kennis hadden. Ook geven zij aan dat eerste verzoekende partij wel degelijk beroep deed op de politie, omdat de feiten uit de hand liepen, doch dat zij niet de gelegenheid kreeg effectief klacht neer te leggen. Ook tweede verzoekende partij gaf tijdens haar persoonlijk onderhoud aan dat zij geen klacht konden neerleggen. Tevens wijzen zij er nog op dat zij ook binnen hun geloofsgemeenschap om hulp zochten, met name bij de ouderlingen. Verder achten verzoekende partijen het niet ernstig dat verwerende partij tegenwerpt dat tweede verzoekende partij zelf verklaarde dat priester B. en zijn aanhangers zijn vervolgd geweest terwijl verwerende partij in eerste instantie deze feiten niet geloofwaardig acht. Ten slotte onderstrepen verzoekende partijen nog dat zij geenszins hulp kregen van de fiscale politie, aangezien zij integendeel bedreigd werden met een doorlichting van hun eigen boeken.

2.2.10.2. De Raad merkt vooreerst op dat verwerende partij dient te worden bijgetreden in de motivering dat van verzoekende partijen mag worden verwacht dat zij aantonen dat zij eerst getracht hebben bescherming te zoeken bij hun nationale autoriteiten, maar deze niet gekregen hebben. Inzake de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Georgië worden door verwerende partij immers volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt echter dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken.*

Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben

een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Het CGVS erkent evenwel dat er hiaten zijn in de bescherming die wordt geboden in Georgië ten opzicht van getuigen van Jehova. Het CGVS erkent ook dat onderzoeken naar feiten van discriminatie en geweld tegen getuigen van Jehova in veel situaties te wensen overlaat (zie documenten in het administratief dossier). Dit neemt echter niet weg dat wanneer er problemen zijn geweest omwille van uw geloofsovertuiging er in de eerste plaats mag verwacht worden dat u beroep doet of minstens probeert te doen op nationale bescherming, ook al is die niet altijd verzekerd.” Zij het tevens opgemerkt dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de kwaliteit van het onderzoek naar misdaden op grond van religie en de houding van politieagenten tegenover slachtoffers verbeterd is dankzij inspanningen van het mensenrechtendepartement van het ministerie van Binnenlandse Zaken in Georgië (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 2, “COI Focus” betreffende “Georgië. Algemene situatie” d.d. 24 november 2020).

Hoewel verzoekende partijen opperen dat het indienen van een klacht geen zin heeft en dat zij kennis hebben van gelijkaardige feiten waarbij de politie niets heeft ondernomen (notities CGVS man, p. 18-19; notities CGVS vrouw, p. 14-15), dient te worden vastgesteld dat uit andere verklaringen dan weer blijkt dat niet zonder meer kan worden aangenomen dat zij niet kunnen rekenen op bescherming vanwege de Georgische autoriteiten voor hun problemen wegens hun religie. Zo gaf eerste verzoekende partij zelf aan dat er een getuige van Jehova klacht heeft ingediend bij de politie nadat hij thuis werd aangevallen en de zaak heeft gewonnen (notities CGVS man, p. 19). Tweede verzoekende partij verklaarde dan weer dat priester B. en zijn aanhangers vervolgd zijn geweest. Tevens gaf zij aan dat de politie in verschillende situaties bemiddelde en mensen daar rustig van werden en dat boetes werden uitgeschreven voor aanvallers (notities CGVS vrouw, p. 13-14).

Waar verzoekende partijen het niet ernstig achten dat verwerende partij tegenwerpt dat tweede verzoekende partij zelf verklaarde dat priester B. en zijn aanhangers zijn vervolgd geweest terwijl verwerende partij in eerste instantie deze feiten niet geloofwaardig acht, wijst de Raad erop dat uit de verklaringen van tweede verzoekende partij blijkt dat priester B. en zijn volgelingen vervolgd werden los van haar eigen voorgehouden problemen met deze personen (“*Er waren hele veel klachten ingediend tegen priester B. en zijn aanhangers. Op dat moment werd er niets gedaan maar als de regering was veranderd, toen zijn die mensen wel vervolgd geweest.*” (notities CGVS vrouw, p. 14)). Deze verklaring bevestigt dan ook wel degelijk dat niet zonder meer kan worden aangenomen dat bescherming vanwege de Georgische autoriteiten onmogelijk is omwille van de aard van hun problemen, i.e. problemen omwille van het feit dat zij getuigen van Jehova zijn.

Waar verzoekende partijen lijken voor te houden dat zij geprobeerd hebben een klacht in te dienen maar dat dit niet mogelijk was, wijst de Raad erop dat uit de verklaringen van verzoekende partijen duidelijk blijkt dat zij nooit effectief geprobeerd hebben een klacht in te dienen bij de politie (notities CGVS man, p. 18-19; notities CGVS vrouw, p. 14). Het enkele gegeven dat de politie wanneer zij tussenkwamen bij bepaalde incidenten zei dat ze geen klacht moesten indienen omdat het opgelost was (notities CGVS man, p. 19; notitie CGVS vrouw, p. 14), volstaat niet om te besluiten dat het voor verzoekende partijen niet mogelijk was om een klacht in te dienen. De enige actie die tweede verzoekende partij heeft ondernomen is het indienen van een klacht bij de financiële politie teneinde achterstallige schulden van klanten te recupereren (notities CGVS vrouw, p. 9). Verzoekende partijen stellen hierover dat tweede verzoekende partij toen bedreigd werd met een doorlichting van haar eigen boeken, doch wijst de Raad erop dat – nog daargelaten de vaststelling dat de verklaring van tweede verzoekende partij om zelf onterecht in de problemen te zullen komen een blote bewering is en helemaal niet gefundeerd is, nu moeilijk in te zien valt dat de autoriteiten niet bereid zouden zijn haar te helpen nu ze haar zelf opbelden (notities CGVS vrouw, p. 9) – dit voorval met de financiële politie hoe dan ook niet kan volstaan om te besluiten dat het voor hen onmogelijk is om bescherming te verkrijgen vanwege de Georgische autoriteiten. Het zij herhaald dat verzoekende partijen nooit geprobeerd hebben een klacht in te dienen bij de politie naar aanleiding van de andere problemen die zij in Georgië kenden omwille van hun geloof.

Waar verzoekende partijen stellen dat geen rekening gehouden wordt met de religieuze bezwaren in hun hoofde om klacht neer te leggen tegen hun belagers, bemerkt de Raad evenwel dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud nergens gewag maakte van religieuze bezwaren om klacht in te dienen toen hen gevraagd werd waarom zij geen klacht hadden ingediend naar aanleiding van de door hen gekende problemen. Evenmin concretiseren verzoekende partijen op welke wijze hun religie hen zou verhinderen een klacht in te dienen wanneer zij het slachtoffer zijn van bepaalde feiten. Deze *post factum*-verklaring kan dan ook niet aanvaard worden als verklaring voor het feit dat zij zich inzake hun problemen niet gericht hebben tot de Georgische autoriteiten.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, minstens dat hij daartoe enige poging onderneemt, wat verzoekende partijen evenwel hebben nagelaten.

2.2.11. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen voor het overige, in een poging de motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te stellen, blijven steken in loutere vergoelijkingsen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissingen afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissingen te weerleggen.

2.2.12. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Georgië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.13. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 16 juni 2021 de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is. Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat de problemen van verzoekende partijen niet geloofwaardig zijn dan wel onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging of als ernstige schade te worden beschouwd, en dat verzoekende partijen bovendien niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput in hun land van herkomst, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.15. De Raad oordeelt voorts dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel evenmin is geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.16. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.17. Gelet op het voorgaande, beroepen verzoekende partijen zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.18. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT